

Mindretallet finder det også utilfredsstillende, at monopoltilsynet skal omprioritere sit arbejde for at efterleve disse love, således at opgaver ifølge den permanente pris- og monopollow udskydes.

I denne forbindelse er det med bekymring, at mindretallet har noteret sig, at industriministeren i et samråd har tilkendegivet, at han ikke finder det forringende at udskyde nogle kontrol- og stikprøver i en 5 måneders periode.

Forbrugerne i Danmark bliver ringere stillet ved gennemførelse af disse love, hvilket også blev tilkendegivet af en deputation fra Forbrugerrådet.

Mindretallet vil under 2. behandling i salen redegøre for sin stilling til ændringsforslagene og lovforslagene som helhed.

Et tredje mindretal (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling til de af ministeren stillede ændringsforslag ved 2. behandling og for sin stilling til de endelige lovforslag ved 3. behandling.

De tre lovforslag er regeringens alibi for det grove overgreb mod lønarbejderne og de arbejdsløse. Det er det tyndeste alibi, der endnu er set.

Specielt lovforslag nr. L 12 (forslag til lov om begrænsning af udbytter, tantieme og vederlag m.v.) må betegnes som en fornærmelse mod befolkningen og folketinget, idet lovforslaget i den af regeringen foreslåede form er totalt virkningsløst.

I sig selv er udbyttebegrænsning en narret, idet der kun er tale om en udskydelse. Men lovforslaget indeholder ikke engang en reel begrænsning af de udbetalte udbytter.

Ifølge lovforslaget kan selskaberne vælge mellem tre grænser: forrige års udbytte, 5 pct. af egenkapitalen eller 6 pct. af selskabskapitalen. Det følger af svar, som udvalget har modtaget fra industriministeren, og som er optrykt som bilag til betænkningen, at reglen om 5 pct. af egenkapitalen giver mulighed for at forhøje det gennemsnitlige udbytte med over 30 pct. og derved helt ophæver den udbyttebegrænsning, som lovforslaget angiveligt lægger op til.

Hertil kommer, at lovforslaget ikke indeholder forbud mod udstedelse af friaktier, og at det tillader forhøjelser af bestyrelseshonorarer med op til 6 pct.

Mindretallet har stillet ændringsforslag, som vil sikre, at loven dog får en vis mening.

Lovforslag nr. L 13 (forslag til lov om stop for avancer m.v.) indeholder også en række huller, hvoraf det alvorligste er, at loven udløber, når de nye overenskomster træder i kraft, så lønarbejderne ikke har nogen garanti for prisudviklingen i overenskomstperioden. Også her har mindretallet stillet en række ændringsforslag for at dække de værste huller.

Et fjerde mindretal (fremskridtspartiets medlem af udvalget) udtaler:

Fremskridtspartiet er principiel modstander af alle restriktioner vedrørende prisdannelsesmekanismerne og er overbevist om, at jo flere restriktioner der gennemføres, jo mere afsvækkes den frie konkurrence, og jo dårligere er forbrugerne stillet.

De dygtigste firmaer vil altid kunne sælge de bedste varer til den laveste pris, og at denne situation fuldt ud opretholdes, kan kun være i forbrugernes interesse. Hvis man ønsker lavest mulige priser på alle danske varer, skal man sætte ind over for de omkostninger, der er forbundet med dansk vareproduktion af enhver art.

Når der opretholdes en statsafgift på ca. 25 kr. på hver times arbejde, der bruges til at fremstille danske varer, vil danske varer selvsagt have svært ved at konkurrere, og derved bliver det i stadig større grad udenlandsk producerede varer, der sælges i Danmark, og hvad der tjenes ved at producere disse varer i udlandet, kan jo ikke reguleres ved danske avancestoplove.

Når man gennemfører avancestoplove i Danmark, sikrer man altså, at danske produktionsvirksomheder kun har begrænsede indtjeningsmuligheder, medens de udenlandske virksomheder, de danske arbejdspladser skal konkurrere med, stadig har frit spil vedrørende avancerne. Resultatet af danske pristop- og avancestoplove bliver uvægerlig hver gang, at danske produktionsvirksomheder afsvækkes i konkurrencesituationen i forhold til udenlandske. Slutresultatet bliver færre danske arbejdspladser og flere udenlandske arbejdspladser.

Enhver restriktion på priser og avancer betyder reelt import af arbejdsløshed til Danmark. Danske forbrugere skal så over skattebilletten betale understøttelse til de medbor-